

Een bezoek aan het hof van koning Oelala

*In een **gouden** koets gaan wij naar een wereld vol pracht en praal!*

Nee nee, er is geen 'heel lang geleden' of 'er was eens'. Het gebeurt echt en nú. Wij zijn op weg naar koning Oelala in onze gouden koets. Koning Oelala heeft ons namelijk uitgenodigd voor een bezoek aan zijn paleis. We rijden al uren over velden en wegen. En ja, eindelijk, kijk daar! Zie je het? Het paleis van koning Oelala!

Wat is het groot, zeg! We rijden eromheen. Zo kan je het van alle kanten bewonderen.

Koning Oelala is al in het paleis. Dat geeft de vlag op de toren aan.

Wat zien we daar nog? Vogels, die schitteren! Vogels, die schitteren? Dat is eigenaardig! Ze vliegen nu boven ons hoofd met in hun snavel gouden ringen en een gouden sleutel. Dat komt ongetwijfeld uit de schatkist van koning Oelala.

Zou koning Oelala weten dat dit uit zijn schatkist komt?

Dat vragen we ons af, terwijl de koets ons naar het paleis brengt. De koning staat ons reeds op te wachten. Oelala, wat ziet hij er sjiek uit!

We willen heel graag enkele foto's nemen. "Dat mag niet", zegt de koning. "Daarvoor heb ik een hoffotograaf aangesteld. Hij staat te uwer beschikking." Te uwer beschikking...wat praat de koning o zo netjes! Wij vertellen de hoffotograaf dat hij een foto van de koning vóór zijn paleis mag maken en een portretfoto. Dan hebben we een mooi aandenken.

De hoffotograaf neemt zijn toestel en klikklik zoemmmm, daar verschijnt de eerste foto:

Meteen volgt een tweede:

Oelala, de koning is best een knappe man. Toch voor zijn leeftijd.

Eindelijk mogen we het paleis betreden. We worden naar de eetzaal geleid. Vooraleer we aan tafel gaan, moeten we een lepel uitkiezen, een koninklijke lepel. Immers koninklijke vorken bestaan niet. En van koninklijke messen heeft de koning nog nooit gehoord.

Weet jij wat wij **gegeten** hebben?

Op het menu staan... o jee, allemaal Franse woorden: een bouillabaisse Marseillaise, pommes duchesse, coq au vin, een salade niçoise en een moelleux au chocolat. Alles wordt gegeten met jawel, dezelfde lepel.

Koning Oelala trekt zich terug: hij wil een dutje doen. Ondertussen mogen wij het paleis aan de binnenkant aanschouwen. "Maar geen foto's nemen", was nog het uitdrukkelijk bevel van de koning. "Dat doet mijn hoffotograaf. Ik wens jullie een fijne dag."

Uren hebben we door het paleis gewandeld. We hebben van alles en nog wat gezien. De hoffotograaf heeft een heleboel foto's gemaakt.

We zijn heel moe geworden. We willen dan ook naar huis. We stappen in onze koets. En zie, wie staat daar aan het paleisraam? Juist, koning Oelala.

Even later verschijnt zijn vrouw, koningin Oelala. Het koningspaar zwaait ons uit. "Veilig thuis," roepen ze.

Wil jij ook zien, wat wij gezien hebben in het paleis?

Wees dan welkom

op de **tentoonstelling** in **Bree**

pensionaat, Kloosterstraat 13

op vrijdag 12 juni 2020

vanaf 19.00 u

en

op zaterdag 13 juni en zondag 14 juni

van 14.00 u tot 16.30 u

en/of

op de **opendeurdag** en de **tentoonstelling** in **Maaseik**

Academie voor Kunsten, Boomgaardstraat 10

op zaterdag 20 juni 2020

van 10.00 u tot 14.00 u

en

op zondag 21 juni 2020

van 14.00 u tot 16.30 u

(enkel tentoonstelling)

